

۲۰۱۹/۰۷/۰۵

محمد اکبر یوسفی

"ثبوت زنده!"

مترجم: دوکتور محمد اکبر یوسفی

تذکر مترجم:

از اول جنوری ۱۹۸۲م تا به حال قریب ۳۷ سال سپری شده است. آن روز نشر این تصاویر در مجله "شپیگل" از ورود قوای "شوروی" به خاک افغانستان، قریب ۷۳۴ روز می گذشته است. معلوم نیست که این سه عسکر در چندمین روز توظیف آنها، اسیر شده باشند. ممکن است، کلانسالانی که وقایع روز و اخبار را تعقیب می کرده اند، این تصاویر را دیده باشند.

این مترجم با این مطلب حین جست جوی عناوین در آرشیف "شپیگل" مقابل شده است. اینک ترجمه متن منتشره، خدمت هموطنان، بخصوص جوانان وطن تقدیم است.

قضاوت آزاد را در باره جنگ و سرنوشت یک "عسکر" را، به آنها می سپاریم:

Gefangene Sowjet-Soldaten Didenko, Powarnizyn und Jaskulijew

(« عساکر اسیر شوروی "دیدینکو"، "پوار نیسن" و "جاسکولیف" »)

«سه عسکر شوروی، از جانب جنگی های مقاومت افغان در "جرکه الله" در یک قرارگاه در شرق – افغانستان اسیر نگهداشته شده اند.

دوی آنها، "یوری گریگوریویچ پوارانیسین" (Juri Grigorjewitsch Powarnizyn)، ۱۹ ساله، و "والیری اناتولیویچ دیدینکو" (Walerij Anatoljewitsch Didenko)، ۱۸ ساله دقیقاً با اعدام آنها محاسبه می کنند. اینکه تا اکنون هنوز غر غره نشده اند، متشکر اند، طوری که "پوارانیسین" می گوید، قصد شورشیان بوده است، که آنها را نخست زنده برای نمایش نظامی حاضر سازند، تا به اتحاد جماهیر شوروی در افغانستان نشان دهند.

از اعدام این هر دو شوروی ها نجات یافته می توانند، که فقط - طوری که رهبر قیام کنندگان، قوماندان "سفرالدین خان" (Saffaruddin Chan)، ۲۶ ساله می گوید - فقط به دین اسلام برگردند.

این در حالی است که تا این لحظه، "پوارانیسین" و "دیدینکو" ابا ورزیده اند. اسیر سومی، "محمد یسکولیف" (Muhammad Jaskulijw) پسر با والدین مسلمان به آموزش قرآن آغاز نموده است. «
("شپیگل"، شماره اول سال ۱۹۸۲م)

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمایی شوند!

ثبوت زنده!

[Yusufi_akbar_۶۴_soboot_e_zenda.pdf](#)